GIFTPILEN

Et psykologisk Drama

i 3 Akter, 50 Afdelinger

Optaget af Nordisk Films Co.
Iscenesat af Aug. Blom
Forfattet af OTTO RUNG

A/S „FOTORAMA" ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret. Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende

En yderst interessant Beretning om Undersøgelsesdommerens svære Prøvelse! Spillet med fremragende Kunst af Nordisk Films Compagnis bedste Kræfter og med ***Vald. Psilander*** i den store Hovedrolle; dertil smukt og stilfuldt iscenesat og med stærke og gribende Optrin!

I denne Film behandles et meget spændende Emne paa original og underholdende Maade. Hver enkelt af Stykkets Personer er ypperligt tegnede fra Forfatterens Side, og den stærkt dramatiske Handling vil interessere lige fra første til sidste Akt!!

HOVEDPERSONERNE:

Edmond Vernon, Undersøgelsesdommer . . Hr. Valdemar Psilander
Tom Graham, Oberst . . . . . Hr. Thorleif Lund
Ethel, hans Hustru . . . . . Fru Else Frölich
Retspræsidenten . . . . . Hr. Robert Schyberg
Retssekretæren . . . . . Hr. Charles Willumsen
Major Denvers . . . . . Hr. Franz Skondrup

AFDELINGERNE:

1. Den unge Retslærde, Dr. jur. Edmond Vernon.
2. Den første Sag paadømmes.
3. En straalende Anerkendelse.
4. Den gamle Retssekretær og Vernon er særdeles gode Venner.
5. Et Brev fra Kusinen Ethel.
6. . . . min Mand piner og plager mig og fylder Huset med sine Svirebrødre . . .
7. Hos Ethel og hendes Mand, Oberst Tom Graham.
8. Som sædvanlig Fremmede.
9. Edmond Vernon indfinder sig.
10. En alvorlig Protest.
11. Afvist med Fynd og Klem!
12. Vigtigere Ting for end et Familieopgør.
13. Præmieskydning.
14. Mesterskytten vil faa en ikke ganske værdiløs Præmie.
15. Giftpilen.
16. Og hvad den skulde bruges til.
17. Et lille Stævnemøde.
18. „Jeg beklager, at jeg kom til at jage Dem Skræk i Livet".
19. Aftalen om Flugten.
20. Vernon skyder.
21. Ramt Pletten.
22. Ved Spillebordene.
23. Fru Graham siger Godnat.
24. Altid ubehagelig.
25. „Major Denvers spiller falsk!!"
26. I Haven venter Edmond Vernon.
27. Giftpilen sidder endnu i Træet.
28. En selvlavet Bue.
29. Den lille Seddel.
30. „Jeg venter."
31. Oberst Graham gaar til Ro.
32. I Fruens Værelse.
33. Flugten opdages.
34. Det skæbnesvangre Skud.
35. Sagens Opklaring overdrages den næste Dag til Vernon.
36. „Pilen maa sikkert have været forgiftet!"
37. Den skæbnesvangre Seddel.
38. Tjenerpersonalets Forklaring.
39. „Kort før Mordet saa jeg Major Denvers forlade Villaen"
40. Bærer Edmonds Haand Mærke af Buestrengen??
41. Major Denvers Forklaring.
42. „Min Haand er saaret. Bring Forhørsprotokollen hjem til mig i Aften."
43. Sjælekvaler.
44. Mærket . . . Mærket . . .
45. Tilstaaelsen.
46. For Jurydomstolen.
47. „Ethel er uden Skyld; det var mig, der foreslog hende at flygte."
48. Et sørgeligt Ægteskab.
49. „Min Haand blev Hævnens Redskab!"
50. Frikendt.

Den unge og meget lovende Retslærde, Dr. jur. Edmond Vernon, der netop har ført den første Sag, i hvilken han har fungeret som Undersøgelsesdommer, til en heldig Afslutning, er stillet i en vanskelig Situation. Hans Kusine, Ethel Graham, der er gift med en forhenværende Officer, som har gjort Tjeneste i Indien, har sendt ham et Brev, hvori hun skriver, at hun ikke længere kan udholde at leve sammen med sin Mand. Han piner og plager hende og gør deres Hjem til et Samlingssted for Soldebrødre og Spillere . . . Edmond har længe anet, at hans Kusine ikke var lykkelig i sit Ægteskab, og skønt han har følt den inderligste Medlidenhed med hende og af ganske Hjerte har ønsket, at han kunde staa hende bi med Raad og Daad, har han alligevel holdt sig borte fra hende og hendes Hjem, og Grunden dertil er den, at han fra Barnsben har holdt af den smukke og blide Ethel, og endnu elsker hende. Han har imidlertid aldrig røbet sine Følelser overfor hende. Det havde hele Tiden været hans Hensigt at fri til hende, saa snart hans Fremtid var betrygget, men endnu inden han havde fuldendt sine Studier, var hun altsaa truffet sammen med den smukke og charmerende Tom Graham, med hvem hun nu har været gift et Par Aar. I de Aar har Edmond kun aflagt sin Kusine og hendes Mand nogle ganske faa Besøg. Han har altid næret Antipati mod Obersten, men da han frygter, at det er hans Kærlighed til Ethel, der faar ham til at

se med uvillige Øjne paa den lykkelige Rival, har han besluttet sig til at holde sig borte fra Kusinens Hjem. — —

Det Brev, han lige har modtaget, og som tydeligt lader ham forstaa, at Ethel er ulykkelig og trænger til ham, faar

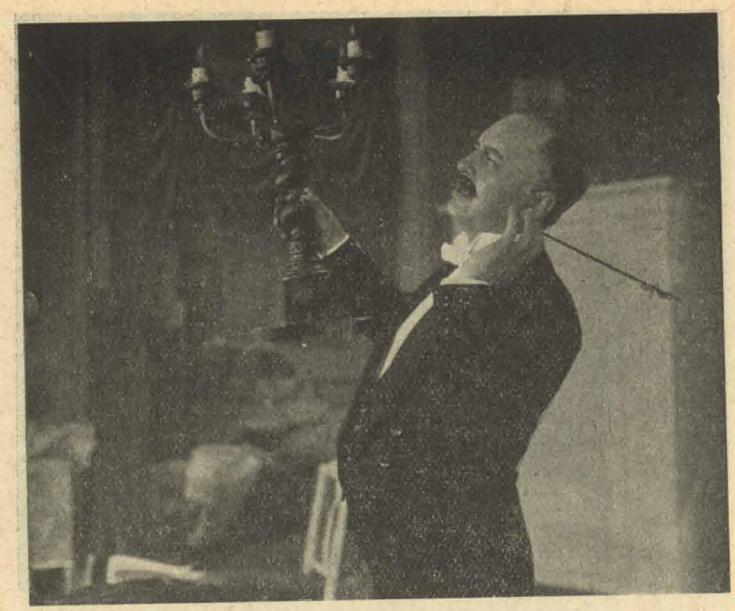

ham til at forandre sin Beslutning. Han opsøger Graham og vil kræve ham til Regnskab for den Behandling, han lader sin Hustru blive til Del. Men Ægtemanden betyder ham haanligt, at han ikke vil finde sig i, at udenforstaaende blander sig i hans Privatliv, og under Paaskud af, at han har Gæster, som det er hans Pligt at underholde, forhindrer han videre Diskussion af Sagen. Graham er imidlertid bleven klar over, at det maa være hans Kone, der har betroet sig til Edmond Vernon og faaet ham til at gribe ind, og da han baade frygter og hader denne Mand, som han véd, Ethel sætter meget højt, viger han ikke tilbage for at forsøge paa at gøre ham uskadelig. Under en Præmieskydning, der straks efter finder Sted i Villaens Have, skyldes det kun et heldigt Tilfælde, at Edmond ikke bliver ramt af en forgiftet Pil, som Graham afskyder. Det mislykkede Drabsforsøg bliver selvfølgelig udlagt som et beklageligt Uheld, men Edmond har en Anelse om, at Pilen var tiltænkt ham, og han beslutter, at Ethel hurtigst muligt skal forlade sin forbryderiske Ægtefælle. Han aftaler med hende, at de skal mødes uden for Villaen samme Aften Kl. 11, og at han saa snart skal føre hende et eller andet Sted hen, hvor hun kan være i Sikkerhed, til Skilsmissen er bragt i Orden.

Ved den aftalte Tid skjuler Edmond sig i Villaens Have. Da hans Kusine imidlertid lader vente paa sig, og han ser, at der er Lys i hendes Værelse, hvis Vindue staar aabent, vil

han minde hende om, at Tiden til Flugt er inde. Han har tilfældigt fundet den Pil, som tidligere paa Dagen var ved at sende ham i Døden, og ved Hjælp af den og en Flitsbue, som han laver af en Gren og et Stykke Sejlgarn, vil han nu forsøge at sætte sig i Forbindelse med Ethel. Han skriver et Par Ord om, at han venter, og fastgør denne Seddel til Pilen, som han saa afskyder. I Mellemtiden har der oppe i Ethels Værelse fundet en stormende Scene Sted mellem hende og hendes Mand. Han har opdaget, at det er hendes Hensigt at forlade ham, og ude af sig selv af Raseri vil han kaste sig over hende. Men i det samme borer den forgiftede Pil, som Edmond har afskudt, sig ind i hans Nakke, og han styrter om — død. Inden den bestyrtede Ethel har faaet alarmeret Tjenestefolkene og tilkaldt Politiet, har Edmond, der forstaar, at Flugtforsøget denne Gang maa betragtes som mislykket, forladt Villahaven.

Den næste Dag faar han af Retspræsidenten at vide, at Tom Graham er bleven dræbt under gaadefulde Omstændigheder, og det bliver overdraget ham at undersøge Sagen. Han gør derfor snart den uhyggelige Opdagelse, at det er ham selv, der mod sin Vilje har forvoldt Oberstens Død. For at skaane Ethel, og for ikke at udsætte hende for Sladder og Bagvaskelse, fortier han imidlertid, at han selv er en af Hovedpersonerne i det Drama, der den foregaaende Nat er bleven udspillet, og han leder den resultatløse Undersøgelse til Ende.

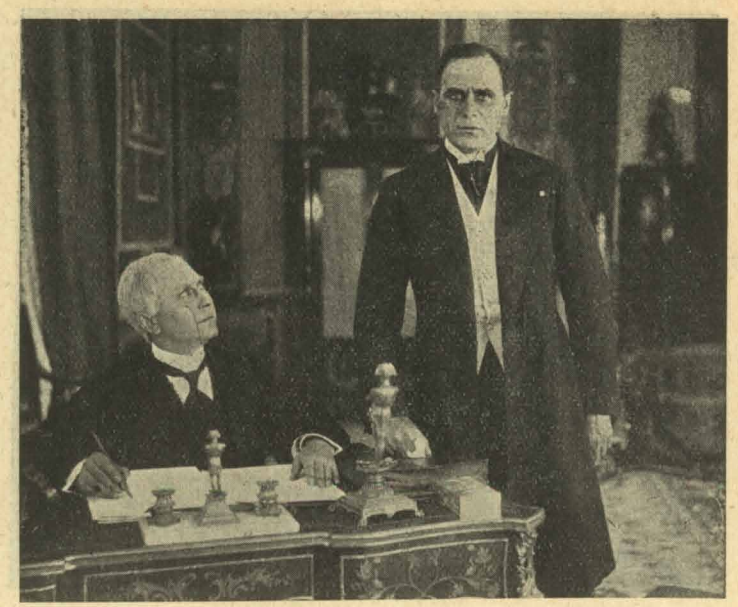

Ved Forhøret, som han ogsaa kommer til at lede, bliver det oplyst, at der er en af den Afdødes Bekendte, der har haft Grund til at ville Graham til Livs, og alt synes at tyde paa, at det er denne Mand, der er Morderen. Edmond er for-

tvivlet over den Vending, Sagen har taget, og Tanken om, at en Uskyldig maaske vil komme til at undgælde for *hans* Brøde, piner ham. Han bilder sig ind, at han paa sin Haand kan se Mærket af Buestrengen, fra hvilken han afskød den dræbende Pil, og da Forhøret er endt, lader han Retssekretæren nedskrive et fuldstændigt Referat af det, der passerede hin Nat, da Tom Graham fandt sin Død. Da han har aflagt Tilstaaelsen, aander han lettet op. Han imødeser med Ro sin Skæbne og haaber, det skal lykkes ham at holde Ethel uden for Affæren.

Nogen Tid efter bliver han stillet for Jurydomstolene, og overfor Dommerne hævder han, at det var ham, der foreslog Ethel at flygte fra sin tyranniske Mand, og fortæller, hvorledes han fandt den Pil, med hvilken han kom til at dræbe Graham. Da han har talt, faar Ethel Ordet og fortæller nu under Dommernes stigende Interesse og Medfølelse sit ulykkelige Ægteskabs Historie. Yderligere konstateres det, at Graham har forsøgt at tage Edmond Vernon af Dage med den forgiftede Pil, som siden kom til at vende sig mod ham selv, og paa Grundlag af de Oplysninger, der nu er kommen for Dagen, afgiver Juryen sin Kendelse. Edmond Vernon frifindes.

Og snart kommer den Dag, hvor den haardt prøvede Ethel ved Edmonds Side skal finde den Lykke, som hun ikke fandt i sit Ægteskab med Tom Graham.

AG. L. IHRICH
KØBENHAVN B.